

[Indenrigsministeren.]

disse midler, idet nogle kommuner f. eks. i modsætning til Frederiksberg kommune foretager en forholdsvis stor del af indbetalingerne af kommune- og statskat før den 1. januar. Der bliver naturligvis likviditetsproblemer både for de kommuner, der skærer over med halvdelen pr. 1. januar, og for de andre, og jeg tror, at en ajourføring af udbetalingerne af refusionen vil være rimelig at bringe ind i billedet for at løse disse likviditetsproblemer.

Hr. Stæhr Johansen strejfedede lige spørgsmålet om skatterestancerne og pegede på, at med den nuværende ordning er kommunerne ansvarlige for indbetalingen af statskatten, selv om skatteborgerne ikke har betalt den, og spurgte, om man ikke kunne ændre ved denne ordning. Ordningen vil jo imidlertid falde bort fra 1. januar 1969, når kildeskatten indføres; jeg ser derfor ikke tilstrækkelig anledning til at foreslå nogen ændring for denne korte overgangsperiode på dette specielle område. Der er jo et incitament for kommunerne til at skærpe holdningen over for skatterestancerne, når de ved, at de i hvert fald skal indbetale den andel, der skal tilfalde staten.

Hr. Sigsgaard snærrede lidt ad mig og sagde, at regeringen havde været for sent på den, fordi jeg havde sagt, at jeg fandt, debatten her kom for tidligt. Ja, vi har diskuteret det før, hr. Sigsgaard og jeg, nemlig i hvilken rækkefølge man skulle have angrebet den samlede kommunalreform. Den samlede kommunalreform omfatter jo både strukturændringer, ændringer af styrelsesloven og en ændret opgave- og byrdefordeling mellem stat og kommuner og kommunegrupper imellem og endelig et ændret beskatningsgrundlag for de kommende kommuner. Og den måde, det er gjort på, er jo historisk dette, at man har taget strukturændringerne først, og så er det klart, at der er så nær en sammenhæng, at når vi nu skal tage problemet om byrdefordelingen, om opgavefordelingen og om det ændrede skattegrundlag op, må vi have en fornemmelse af: hvor store kommunale enheder kommer vi til at arbejde med i den kommende tid, hvor mange sekundærkommuner får vi, hvor store primærkommuner får vi? Og forskellige andre ting må ind i billedet, før vi kan træffe en politisk holdbar løsning.

Den kritik, hr. Sigsgaard rettede imod refusionsordningerne, og som også hr. Diderichsen var inde på, kan jeg ikke afvise. Det er i mangt og meget rigtigt; udviklingen har formet sig sådan, at disse uheldige følger af de gældende refusionsordninger er indtrådt, men jeg gentager, hvad jeg altid har sagt, at vi skal ikke overse refusionsordningernes store betydning for udligningen, og at jeg ikke tror på, at vi får fundamentale ændringer i refusionssystemet, hvis vi ønsker at opretholde en udligning kommunerne imellem.

Hr. Sigsgaard pegede på, at vi måtte have en ny amtskommunal beskatning, og her pegede hr. Diderichsen mere konkret på, at amterne bør kunne beskatte indkomsterne direkte. Jeg tror på, at vi er nødt til at ændre beskatningsgrundlaget for amterne, når vi pålægger dem større opgaver, og jeg ser ingen anden udvej, end at amtskommunerne får en direkte beskatningsret over for indkomsterne. Jeg tror, det er nødvendigt. Om det så indebærer overførsel af en del af statens beskatningsret til amtskommunerne, det er en af de ting, vi kommer til at overveje.

Til hr. Arthur Jacobsen vil jeg gerne sige, at jeg kan svare ja til spørgsmålet, om vi skeler til den svenske ordning. Det gør vi, det er klart. Vi er interesseret i at studere den svenske ordning og mulighederne for at overføre dens principper til danske forhold, men noget konkret derom tør jeg slet ikke udtale i dag.

Så gjorde hr. Arthur Jacobsen en bemærkning om de nordjyske og bornholmske kommuners særlige stilling og pegede på, at nu havde man frigivet arbejder deroppe, men det viste sig, at kommunerne havde ingen midler til at iværksætte disse arbejder, og hr. Arthur Jacobsen sagde det nærmest som en bebrejdelse imod os, altså imod regeringen. Deroverfor vil jeg gerne sige, at da vi konkret undersøgte i de nordjyske kommuner og i Bornholms amt, hvilke muligheder de havde for at iværksætte med øjeblikkelig virkning offentlige arbejder, så spurgte vi udtrykkelig: er det således, at detailprojekteringen er afsluttet, er det således, at arbejdskraften er til rådighed, og er det således, at kapitalen er til rådighed? Vi fik det svar, at alt var i orden, og efter at bevillingerne så var givet, viste det sig, at med